

זה שמו נאה לו

ספר

תקון הפללי

כִּי הוּא תְּקוּן הַבְּרִית הַגְּנָךְאָ "תְּקוּן הַכְּלָלִי" בְּמַבָּאָר בְּלַקְוֹשֶׁת
מוֹתָרָן חָלֵק א' סִימָן (כ'ט אֹזֶת ד' עַזְן שֶׁם). וְהוּא תְּקוּן
לְמִקְרָה לְלָהָה, חַס וְשָׁלוֹם, לוֹמֵר אֲלֹו הַעֲשָׂרָה מִזְמֹרִי פְּתָהָלִים
בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁקָרָה לוֹ.

הוֹצִיאוּ מִתְחַעַלְמָן אֶל כְּגִילָוּ

אֲרוֹגֵנוּ מַוְרָנוּ וְרַבָּנוּ

רַבִּי נָחַן נְחַמֵּן נְחַמֵּן מַאֲוָמן

בָּכוֹתוֹ יְנֵן עַלְמָנוּ, עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

ואמר בענין תקון זה:

"לֹא גַּדֵּע זֶה מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם..." "הַזָּה דְּבָר חֶדְשׁ לְגַמְרֵי
חַרְושׁ גַּפְלָא כִּי הוּא תְּקוּן גַּפְלָא וְנַזְרָא מַאֲדָם..." "תְּקוּן גַּמְרֵי
וּמוֹעֵל מַאֲדָם..." "דְּבָר גַּפְלָא וְזַקְרָר..." "הַזָּה תְּקוּן הַכְּלָלִי כִּי
כָּל עֲבָרָה יִשְׁלַח לְהַתְּקוּן מִיחַד אֶבֶל תְּקוּן וְהַזָּה תְּקוּן
הַכְּלָלִי..." "תְּקוּן זה יַאֲכְרֵו וַיַּגְּלֵו בְּפָנֵי הַכְּלָל..."

הוצאה לאור של
"קרן הנחל"
להדפסת והפצת ספרי

רַבִּי נָזָן נְזָמֵן נְזָבֵן מַאוֹבֵן זַעַ"א
רַאשֵּׁ בֶּן יִשְׂרָאֵל

ככוחו של
רַבִּי יִשְׂרָאֵל בֶּן עֲרָא אָוְדָסֵר זַעַ"א
הבעל פתק הנולדה
שנילה את השיר חדש שעלה ידו נגאים כל עם ישראל:
נָזָן נְזָמֵן נְזָבֵן מַאוֹבֵן

והוא שאמר במפורש:
"אַנְּיָנִי נָזָן נְזָמֵן נְזָבֵן מַאוֹבֵן"

אינטרנט:
www.moharan.com

כל הזכויות שמורות ©

ידי רצון שאומרים קודם אמירת תהילים

(וכצת וו"ט לן מומרים לוטו)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, הקובל
ברוך עבדך ובוראו אחורי, והבוחר בשירות
ותשכחות. שתפנן ברחמים אל קריית מזמורינו תהלים
שאקרו באלו אמרם דור המליך עליו הישלים בעצמו וכותו
גין עליינו. ועמד לנו זכות פסוק תחלים וכותה מכוחיהם
ואותיותיהם וגקדותיהם וטעמיהם והשנות קויצאים מכם
מראשי תבorth ומפספי תבorth. לבפר פשעינו ועונחינו
וחטאתיינו, וללמר ערכיהם ולחקירת כל החוחים ותקוצים
הסובבים את השושנה העילינית, ולחבר אשת גבורים עם
הזהה באחבה ואתונה ורעות. ומישם וממש לנו שבע לנפש
רוח ונשמה, לטהרנו מעוננותינו ולסללה מתאותינו ולכבר
פשעינו, כמו שלחתך לדוד שאמר מזמורים אלו לפניה,
כמו שנאמר גם יורה העביר חטאך לא תמות. ולא תקתו
מהעולם תה קודם ומגנני עד מלאת שנותינו בהם שבעים
שנה, באופן שנובל לתקון את אשר שחתנו. וזכות דור
המלך עליו הישלים גין עליינו ובעדינו, שתאריך אפק עד
שובנו אלק בתרשובה שלמה לפניה. ומואוצר מתקנת חנס
חגנו בדרתיכיב וחנתי את אשר אהנו ורחתמי את אשר
ארחם. וכשים שאנו אומרים לפניה שירה בעולם הנה, בך
גבה לומר לפניה יהוה אלהינו שיר ושבחה לעולם הכא.
ועל ידי אמירת תהלים התעורר חכמתה השרון ולשיר
בקול געים בנigkeit ורגנן, בבוד לבניינו נתן לה, הור ותדר
בבית אלהינו במרה בימינו אמן סלה:

טוב לומר זאת לפני אמרות העשרה מומרים:
הרי ני מקשר עצמי באמירת העשרה מומרים
אלו לכל הצדיקים האמתאים שבדורנו
ולכל הצדיקים האמתאים שוכני עפר קדושים
אשר בארץ הארץ. ובפרט לרבי הקדוש צדיק
יסוד עולם נתן נושא מקור חכמה רבינו נת נחמן
נחמן מאומן וכותו יגנו עליינו ועל כל ישראל,
אמן:

אחר כך יאמר שלשה פסוקים אלו:
לכו נרגנה לירוחה, נרעה לצור ישענו; נקדמה פניו
בחורה, בזמירות נרעע לו; כי אל גודול ירוחה, ומלא
ধৰল উল বেল আলহিম:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:
הרי ני מופנן את פי להזות ולהלך ולשבח את
בוראי, לשם יהוד קדשא בריך הוא ושבינתי
ברחילו ורחוימו על ידי והוא טמיר ונעלם בשם
בָּל יִשְׂרָאֵל:

טז

- א. מכפתם לדור, שמרני אל ביחסותי בה:
 ב. אמרת ליהוה ארני אתה, טובתי בלעליך:
 ג. לקדושים אשר הארץ מה, ואדריכי כל
 חפצייכם:
- ד. ירבו עצבותם אחר מhero, בלאסוף נסביהם
 מדם, ובלאשא את-شمאותם על-שפטיהם:
 ה. יהוה, מנת-חלקי וכוסוי, אתה תומך גורלי:
 ג. חכמים נפלולי בעמים, אfinechat שפורה
 על:
- ו. אברך את-יהוה אשר יעצמי, אfinehalot
 יסורי כליות:
- ז. שוויתי יהוה לנני טהרה, כי מימני בל-
 אמות:
- ט. לבן שמח לבי וניגל בבודי, אfinebshri ישבען
 לבטה:

ד תקון הקללי לב

א. כי לא-תעוז נפשי לשאול, לא-תתן חסידך
לראות שחת:

ב. תודיעני אורך חיים, שבע שמחות אתי
פניך, געומות בימינך נצח:

לב

א. לך ד מישיל, אשורי גשו-פצע כסי
חטאה:

ב. אשורי-אדם לא יחשב יהזה לו עון, ואין
ברוחו רמיה:

ג. כי החרשתי בלוי עצמי, בשאנתי כל-הימים:

ה. כי יומם וليلה תכבר עלי ידה, נחפר
לשדי בהרבי קיז סלה:

ה. חטאתי אודיעך ועוני לא-יבסיתני, אמרת
אודה עלי פשעי ליהזה, אתה נשאך עון
חטאתי סלה:

ו. על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך לעת מצא,

תקון ה' הכללי

רַק לְשִׁפְךָ מִים רַבִּים אֵלֶיךָ לֹא נִגְעַע:
אַתָּה סִתְרֵלִי, מֵצֶר תָּאַרְנֵי, רַנִּי פְּלִיטָה:
חַסּוּכָבָנִי סָלָה:
אֲשֶׁרְלִיךְ וְאוֹרֵךְ בְּדָרְךָזֶה תַּלְךְ, אִיעָצָה עַלְיךָ
עִינֵּי:
אַל-תָּהִי קָסָום בְּפֶרֶד אֵין הַבִּין, בְּמַתָּגָן
וּרְפֵן עָדִיו לְבָלָום בְּלִקְרָב אַלְיךָ:
רַבִּים מְכַאֲזִים לְרַשְׁעָה, וְהַבּוֹטָח בִּיהָה
חַסְדָּר יִסּוּכָבָנוּ:
אֲשֶׁרְמַחְוּ בִּיהָה וְגַיְלוּ צְהִקִּים, וְהַרְגִּינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵלָב:

מא

א. לְמַנְאָחָם מִזְמוֹר לְזִדּוֹד:
בְּאַשְׁרֵי מִשְׁבֵּיל אַלְכָל, בַּיּוֹם רַעָה יִמְלֹטָה
יְהָהָה:

^a אחר "אתה סתר לי" צריך להפסיק מעט (ליק"מ חלק א' סימן ר"ג)

ו תקון הכללי מא

- ג יהוה ישמרו ויתינו ואשר באָרֶץ, ואל-תתנחו בנפש איביו:
- ה יהוה יסעדנו על-עַרְשׁ דָיו, כל-משכבו הפקת בחליו:
- ה אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי-חטאתי לך:
- ג אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שם:
- ג ואם-בָא לראות שוא ידבר לבו יקבע און לו, יצא לחוץ ידבר:
- ה יחד עלי יתלהש כל שנאי, עלי יחשבו רעה לי:
- ט הבר-בליעל יצוק בו, ואשר שכב לא-יוסוף לקום:
- ג במס' איש שלומי אשר-בטחתה בו אוכל לחמי, הנגיד עלי עקב:

תקון הקללי :

- א. ואתה יהוה חנני והקימני, ואשלמה להם:
ב. בזאת ירעתי כיחפצת بي, כי לאירע
איבי עלי:
ג. ואני ברמי תפכת بي, ותציבני לפניו
לעוֹלָם:
ד. ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד-
העולם, אמן ואמן:

מב

- א. למנצח משبيل לבני קrhoח:
ב. באיל תערג על אפיקים, בן נפש תערג
אליך אלהים:
ג. צמאה נפש לאלהים לאל חי, מתי אבא
ואראה פניו אלהים:
ה. היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה, אמר
אליך בלילה איה אלהיך:

ה. אללה אָוֹבֶרֶה וְאַשְׁפֵּכָה עַלִּי נֶפֶשׁ, כי אָעַבֶר
בְּסֶךָ אֲדִיקָם עֲדִיבִית אֱלֹהִים, בְּקוֹל־רָגֶה
וַתָּזַהַה הַמָּזֵן חָזֵגֶנְךָ:

ו. מַה־תִּתְשׁוֹחַחַי נֶפֶשׁ וַתְּהַמֵּי עַלִּי, הַזָּהָלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אָזְדָּנוּ יִשְׁעוֹת פְּנֵינוּ:

ז. אֱלֹהִי עַלִּי נֶפֶשׁ תִּתְשׁוֹחַחַ, עַל־בֶּן אָוֹבֶרֶה
מְאָרֶץ יְרֵן וְחַרְמוֹגִים מְהֻרָּמָצָעָר:

ח. תְּהַזֵּם־אֱלֹתָהָם קֹרֵא לְקֹול צְנוּרִיהָ, בְּלִי
מְשִׁבְרִיךְ וּגְלִיךְ עַלִּי עָבָרוֹ:

ט. יוֹם יִצְהָה יְהֹוָה חָסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי,
תְּפִלָּה לְאֵל חִיָּה:

ו. אָוֹמֶרֶת לְאֵל סְלָעִי לְמָה שְׁבַחֲתַנִּי, לְמָה
קָדֵר אָלֵךְ בְּלָחֵז אָוַיְבָה:

ז. בְּרִצָּח בְּעַצְמוֹתִי חַרְפּוֹנִי צָוָרִי, בְּאָמָרָם
אַלְיָי בְּלִהְיוֹם אֵיה אֱלֹהִיךָ:

ח. מַה־תִּתְשׁוֹחַחַי נֶפֶשׁ וַתְּהַמֵּי עַלִּי, הַזָּהָלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אָזְדָּנוּ יִשְׁעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהִי:

ט

- א. למנצחים אל-תשחת לדוד מכתם, בשלום
שאיל וישמרו אתי-הבית להמיתו:
- ב. האילני מאיבי אלהי, מפתח-קוממי תשגבני:
- כ. האילני מפעלי און, ומאנשי דמים הוושענין:
- ג. כי הניה ארבו לנפשי יגورو עלי עזים, לא-
פשמי ולא-חטאתי יהוה:
- ה. בליעון ירצון ויפוננו, עורה לקראתי וראה:
ו. ואתה יהוה-אללים צבאות אלהי ישראל,
הקייצה לפקד בל-הנום אל-תחן בל-בגדי
און סלה:
- ז. ישבו לערב יהמו בבלב ויסובבו עיר:
ח. הניה נבייען בפייהם חרבות בשפטותיהם,
כידמי שמע:
- ט. ואתה יהוה תשחק-למו, תלעג לבלא-גום:
ו. עוז אליך אשמרה, כי-אללים משגבי:
יא. אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני בשערי:

תקון השכללי

ב. אל-תחרג מפוזישבחו עמי, הניעמו בחילך
והוירידמו מגננו אדני;
ג. חטאתי-פיימו דבר-שפתיהם, וילכדו בונאותם
ומאלה ומכחש יספרו;
ד. פלה בחמה פלה ואינמו, וידעו כי-אללים
משל בעקב לאפסי הארץ סלה;
ה. ישבו לערב יהמו בכבל, ויסובבו עיר;
ט. המה יניעין לאכל, אמלא ישבעו נילינו;
ו. ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסכה, כי
היות משגב לי ומנוס ביום צר-לי;
ז. עז אליך אומרה, כי-אללים משגבי אלהי
חסדי;

ען

א. למנצח על-ידותון לאסף מזמור:
ב. קולי אל-אללים ואצעה קולי אל-אללים
והאותן אל:

תקון א הקללי ש

- כ. בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדֹנִי הֶרְשָׁתִי, יְהִי לֵילָה נָגָרָה
וְלֹא חִפּוֹג, מְאֻנָה הַנְחָם נְפָשָׁי:
- ה. אַזְכָרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיה, אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטָּף
רוּחִי סָלה:
- ה. אֲחִזָת שְׁמָרוֹת עַנִי, גַּפְעַמָתִי וְלֹא אֲדֹבָר:
- ג. חַשְׁבָתִי יָמִים מִקְדָם, שְׁנָות עַוְלָמִים:
- ג. אַזְכָרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עַמְלָכָבִי אֲשִׁיחָה,
וַיַּחֲפֵשׂ רוּחוֹ:
- ה. הַלְעוֹלָמִים יוֹנָח אֲדֹנִי, וְלֹא יַסְפֵף לְרִצּוֹת
עוֹד:
- ט. הַאֲפָס לְגַצֵח חַסְדוֹ, גַּמֵר אָמֵר לְדָר וְדָר:
ג. הַשְׁבָח חַנּוֹת אֶל, אַסְקַפֵץ בָּאָפָר רְחַמְיוֹ
סָלה:
- י. וְאָמֵר חַלוֹתִי הֵיא, שְׁנָות יִמְין עַלְיוֹן:
- כ. אַזְכָרָה מַעֲלָלִיָה כִּי־אַזְכָרָה מִקְדָם פָלָאָה:
- ג. וְהִגִּינָתִי בְּכָל־פְּעָלָה, וּבְעַלְלוֹתִיךְ אֲשִׁיחָה:
ה. אֱלֹהִים בְּקֶדֶש דָרְבָה, מִיאָל גָדוֹל בְּאֱלֹהִים:

הכללי

- טו. אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פָּلָא, הַוְדִעָת בְּעִמִּים עֹזָה:
 טט. גָּאֵלֶת בְּזֹרֶע עַמָּה, בְּגִיאֵי עַקְב וַיּוֹסֵף סָלה:
 טט. רָאוֹך מִם אֱלֹהִים רָאוֹך מִם יְחִילָה, אַפִּי
 יְרִגּוֹת תְּהִמּוֹת:
 טט. זְרֻמו מִמְּעָבֹות קֹול נְתַנוּ שְׁחָקִים, אַפִּי
 חַצְצִיך יְתַהֲלִכָּנו:
 טט. קֹול רַעֲמֵך בְּגַלְגָּל הָאָרוֹן בְּרָקִים תְּבִלָּה,
 רְגִנָּה וְתְּרֻעָה הָאָרֶץ:
 טט. בְּפִים דְּרַכְך וְשְׁבִילְך בְּמִים רְבִים, וְעַקְבּוֹתִיך
 לֹא נְדַעַנו:
 טט. נְחִית בְּצָאן עַמָּה, בִּיד-מֹשֶׁה וְאֶחָרֶן:

צ

- טט. תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישֵּׁה אֱלֹהִים, אַדְנִי מְעוֹן
 אַתָּה הָיִת לְנוּ בְּדָר וְדָר:
 טט. בְּטַרְמָה הָרִים יָלְדו וְתַחְזִילָל אָרֶץ וְתְבִלָּה,
 וְמַעֲוָלָם עַד-עוֹלָם אַתָּה אל:

- ג. תֵשֶב אֲנוֹשׁ עַד־דָבָא, וְתָאָמֶר שׁוּבוּ בְנֵיכֶם:
- ד. כִּי אֶלָף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ קַיּוֹם אַחֲמָול כִּי יַעֲבֵר, וְאַשְׁמָוֹרָה בְּלִילָה:
- ה. גַּרְמַתְמַתְמָתָם שָׁנָה יְהִי, בְּפֶקַר פְּחַצִיר יְחַלֵף:
- ו. בְּפֶקַר יִצְיַץ וְחַלֵף, לְעָרָב יִמּוֹלֵל וַיְבַשֵּׂשׁ:
- ז. כִּי־כְלִילֵינוּ בְאָפָה, וּבְחַמְתָה נְבָהָלֵנוּ:
- ח. שְׁתָה עֲוֹנְתֵינוּ לְנָגָדָה, עַלְמֵנוּ לְמָאוֹר פְּנֵיכֶן:
- ט. כִּי כְלִימֵינוּ פָנוּ בְעַבְרָתָה, כְלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹרָהָנֶה:
- י. יְמִי־שְׁנָוֹתֵינוּ בְהָם שְׁבָיעִים שָׁנָה, וְאַם בְּגִבְרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהַבָּם עַמְלָן וְאוֹן, כִּירֵנוּ חִישׁ וְנַעֲפָה:
- יא. מִיּוֹדָע עַז אָפָה, וּכְיוֹרָאתָה עַבְרָתָה:
- יב. לְמִנּוֹת יִמְנֵנוּ בֶן הַזְׁדָעָה, וְנַגָּא לְבֵב חַכְמָה:
- יג. שׁוֹבָה יְהִיָּה עַד־מְתִי, וְהַגָּם עַל־עַבְרִידָה:

יד תקון הכללי קה

ד. שָׁבַעֲנוּ בְּבָקֵר חִסְּרָה, וְגַנְגָּה וְגַשְׁמָחָה
בְּכָלִימִינָו:

טו. שְׁמַחֲנוּ כִּימֹת עֲגִיתָנוּ, שְׁנֹות רְאִינוּ רְעָה:
טו. יְרָאָה אֶל־עַבְדִּיך פְּעֻלָּה, וְהַרְדֵּך עַל־בְּנֵיכֶם:
טו. וַיְהִי נָעַם אֶרְךְ אֱלֹהִינוּ עַלְנוּ, וּמְעֵשָׂה זְדִינָו
בְּזַנְנָה עַלְנוּ, וּמְעֵשָׂה יְדֵינוּ בְּזַנְנָה:

קה

א. הַזְדֹו לִיהְוָה קָרָאו בְּשָׁמוֹ, הַזְדִיעו בְּעַמִּים
עַלְילֹתָיו:

ב. שִׁירּוּלָו וּמְרוּלָו, שִׁיחָו בְּכָל־גַּפְלָאותָיו:
ב. הַתְהַלֵּלו בְּשֵׁם קָדוֹשׁו, יִשְׁמַח לֵב מַבְקָשָׁי
יְהָוָה:

ה. הַרְשֵׁיו יְהָוָה וְעֹזָו, בְּקָשׁו פְּנֵיו תָמִיד:
ה. זְכוּרָו גַּפְלָאותָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְתִּיחָיו וּמִשְׁפְטָיו
פִוּוָו:

ו. וְרָע אֶבְרָהָם עַבְדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:

ג. הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפְּטוֹ:
 ה. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צֹהָה לְאָלָף דָּוָר:
 ט. אֲשֶׁר בְּרִית אֶת-אָבָרָהָם, וְשִׁבְועָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 כ. וַיַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחָק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם:

א. לְאָמֵר לְךָ אֶתְנָן אֶת-אָרֶץ-בְּנָעָן, חַבֵּל
נְחַלְתָּכֶם:

ב. בְּהַזּוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, בְּמַעַט וּגְרִים בָּה:
 ג. וַיַּתְהַלֵּכוּ מְגֻוִּי אַלְגָּוִי, מִפְּמַלְכָה אַלְעָם
אַחֲרָה:

ד. לְאַהֲנִיחָה אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיַּכְחַדֵּעַ עֲלֵיכֶם
מַלְכִים:

טו. אַל-תַּגְנִיעוּ בְמִשְׁיחִי, וְלַגְבִּיאִי אַל-תְּרִיעִיוֹ:
 טט. וַיַּקְרָא רָעֵב עַל-הָאָרֶץ, בְּלִמְתָה-לְלָחֵם שְׁבָרָה:

טט. שָׁלַח לְפִנֵּיכֶם אִישׁ, לְעַבְדֵר נְמַפֵּר יוֹסֵף:

טט. עַנו בְּכֶבֶל רָגְלוֹ, בְּרוֹזֵל בָּאָה נְפָשָׁוֹ:

טט. עַד-עִת בְּאַדְבָּרוֹ, אָמְרָת יְהוָה צְרָפְתָהּוּ:

טו תקון הכללי

קה

כ. שליח מלך ויתירחו, משל עמים ויפתחהו:
כא. שמו אדון לביתו, ומישל בכל-קנינה;
כב. לאסיך שריון בנפשו, ווקנייו יחכם;
כג. ויבא ישראל מצרים, ויעקב פר באָרֶץָם;
כד. ויפר את-עמו מאר, ויעצמו מאריו;
כה. הפק לבם לשנא עמו, להתNEL בערדיין;
כח. שליח משה עבדו, אהרן אשר בחרבו;
כג. שמואלם דברי אהותיו, ומפתחים באָרֶץָם;
כח. שליח חשך ויחשך, ולא-אמרו את-דברו;
כט. הפק את-ימיהם לךם, וימת את-דעתם;
לו. שרי ארץם צפראדים, בחרדי מלכיהם;
לא. אמר ויבא ערבי, בעים בכל-גבולם;
לו. נתן גשמייהם ברד, אש להבות באָרֶץָם;
לו. וינדק גפנם ותאנתם, וישבר עין גבולם;
לה. אמר ויבא ארבה, וילק ואין מספר;
לה. ויאכל כל-עשב באָרֶץָם, ויאכל פרי
ארמתם:

ל. וַיְהִי בֶּלְבָדָר בָּאָרֶץ, רַאשֵּׁת לְכָל-אָגָּם:
ל. וַיֹּצְיאָם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאַיִן בְּשָׁבְטֵיו כּוֹשֵׁל:
ל. שְׂמָחָם מִצְרָים בְּצָאתָם, כִּי-נִפְלֵל פְּחָדָם
עֲלֵיכֶם:

ל. פְּרָשׁ עָנָן לְמַסֶּה, וְאַשׁ לְהָאֵר לִילָה:
מ. שָׁאל וַיָּבֹא שָׁלוֹן, וְלֹחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעָם:
מ. פָּתָח צָור וַיַּזְבוּ מִים, הָלַכְוּ בָּאֲיוֹת נֶהָרָה:
מ. בַּיּוֹצֵר אֶת-דָּבָר קָרְשָׁנוּ, אֶת-אַבָּרָהָם עַבְדוּ:
מ. וַיֹּצֵא עַמוֹ בְּשָׁזָן, בָּרְגָה אֶת-בְּחִירָיו:
מ. וַיַּתְּנוּ לְהָם אָרְצֹות גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאַמִּים יִרְשָׁוּ:
מ. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֲקִיּוֹ, וַתָּרְתִּיו גִּנְצָרוֹ,
הַלְלוּיה:

כלו

א. עַל-נֶהָרוֹת בְּבָל שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַּם-בְּכִינָנוּ
בְּזַכְרָנוּ אֶת-צִיּוֹן:
ב. עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָה, תְּלִינוּ בְּגַרְוֹתֵינוּ:

יח תקון הכללי כנ

- כ. כי שם שאלנו שוביינו הבריישיר ותולינו
שמחה, שרנו לנו משור ציון:
- ה. איך נשור אתי-שייריה, על ארמת נבר:
- ה. אם אשכח ירושלים, תשכח ימני:
- ג. תרפקילשוני לחבי אמלא אופרכי, אמלא
עללה אתי-ירושלים על ראש שמחתי:
- ג. זכר יהוה לבני אדורם את יום ירושלים,
הָאָמְרִים עֲרוֹעֲרוֹ עד היסוד בָּה:
- ה. בת-בבל השודרה, אשרי שיעלם-לך אתי
גמולך שנגמלת לנו:
- ט. אשרי שיאחו ונפץ אתי-עליך אל-הפלע:

כנ

- א. הלויה, הלו-אל בקדשו, הלויה ברקיע
עוות:
- ב. הלויה בגבורתו, הלויה ברב גדרו:

תקון

קג

הכללי ט

- ד. הַלְלוּהוּ בְתִקְעָ שׁוֹפֵר, הַלְלוּהוּ בְנִבְלָ וּבְנוֹרָ:
- ה. הַלְלוּהוּ בְתִפְ וּמְחֹלֶל, הַלְלוּיְהוּ בְמַעַיִם וּעֲגָבָ:
- ה. הַלְלוּהוּ בְצָלָצְלִי-שְׁמָעָ, הַלְלוּהוּ בְצָלָצְלִי-
תְּרוּעָה:
- ו. כָל הַגְּשָׁמָה תַהְלֵל יְהָ, הַלְלוּיְהָ:

אחר שסימן חילום יאמר שלשה פסוקים אלו:
מי יתנו מצינו ישועת ישראל בשוב ויהוה שבות
עמו יגאל ויעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים
מייהה מעוזם בעת צרה: ויעוזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים ווושעים כי חסוי בו:

אחריך טוב לומר תפלה זו, יסדה מורה רבי נתן זצ"ל:

אֲשִׁירָה לְיהֹהֶן בַּחֲנֵי, אֲשִׁירָה לְאלֹהִים בְּעוֹדִי יְעַבֵּר
עַלְיוֹ שִׁיחֵי, אַנְכִי אֲשִׁמָּה בְּיהֹהֶן: הַזָּה
לְיהֹהֶן בְּכָנוֹר בְּגַבֵּל עַשְׂור זְמָרוֹ לֹו: אֱלֹהִים, שְׁרֵי
חֶדְשָׁ אֲשִׁירָה לֹה, בְּגַבֵּל עַשְׂור אֲשִׁירָה לֹה: עַלְיָה
עַשְׂור וְעַלְיָנְבֵל, עַלְיָהָן בְּכָנוֹר: כי שְׁמַחְתִּי יהֹה
בְּפַעַלְךָ, בְּמַעַשְׁךָ יְדִיךָ אַרְגֵּן: רְבָנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֲדוֹן
כָל הַגְּשָׁמוֹת, רְבָן כָּל הַמְּעֻשִׁים, הַבּוֹהֵר
בְּשִׁירָה זְמָרָה, עָזָרָנִי וְחַגְגָּנִי בְּרַחְמִידָה רַבְּרִידָה
הַעֲצִימִים, שְׁאַזְופָּה לְעֹזָר וְלְהֹזֵיא וְלְגָלוֹת בְּלָ
הַעֲשָׂרָה מִינִי נְגִנָּה שְׁנָאָמֵר בָּהֶם סְפִּרְתְּהַלִּים.
וּבְכוֹכוֹת אַלְוָה הַעֲשָׂרָה קְפִיטֵּל תְּהַלִּים שְׁאַמְרָתִי
לְפִנֵּיכָה, שְׁהָם בְּנֵגֶד עַשְׂרָה מִינִי נְגִנָּה, שְׁנָאָמֵר בָּרָם
סְפִּרְתְּהַלִּים שְׁהָם: אֲשֶׁרִי, בְּרָכָה, מְשִׁיבָּל, שִׁיר,
נְצָחָה, נְנוֹן, תְּפִלָּה, הַזְּדָאת, כְּזָמָר, הַלְּלִיאָה: בְּכוֹכוֹת
הַמִּזְמּוֹרִים וּבְכוֹכוֹת הַפְּסָוקִים וּבְכוֹכוֹת תְּבוּתִים
וְאֹתְתִּוּתִים וְגַקְדּוֹתִים וּטְעַמִּים וְתְּשִׁמּוֹת
הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרָאִישִׁי-תְּבוֹתָה וּמְפּוֹפִי-תְּבוֹתָה.

וביכות דוד הפליך עליו השלום, עם כל העשרה צדיקים שישבו ספר תהלים. וביכות הצדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה ורבנו ונח נחמן מאומן, זכותו יגנו עליינו, שנינה ותunken לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשבייל תיקון הברית, וביכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים. וזאת ותתני שאופה ברוח הקודרים להוציא כל הטיפות קרי, שיצאו ממי לבטלה, בין בשוגג בין במויד, בין באונס בין ברצון*. בלם * מ' יממר חי צביל מקרין סגדנן לו גמולו סלילים יממר זא אופאה, ברוח הקודרים הרבהם ובפרט כל הטיפות שיצאו ממי ובחמלתך הנדרולה ובכחך בלילה והעל ידי מקרה לילה השגוז, להוציאם מהקלפות ומהסתיר אין אחרני, מכל הטעומות שנגלו ונחתפאו וגפויצו ונדרחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותケני ותשבר ותחרג ותעקר ותכלת ותבטל כל הקЛОפות וכל הרוחין ושדין ולein, שנגעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטיפות, שאיזאו ממי לבטלה, וקסיר מהם

כב תקון הַכָּלְלִי חפלה

חיוֹתֶם, וַתֹּצִיא וַתְּגַזֵּל מֵהֶם הַחַיָּות דָּקְרוֹשָׁה, וְכֹל
הַנִּיצְזֹצָהִים הַקְּדוֹשִׁים שָׁבְּלָעוּ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם! אֶל מַי וְקַם, מַי הַחַיִם, מַלְא
רְחַמִּים. תְּהַן אֶת בֶּל הַעֲלָם לְקַפֵּי זְכוֹת
תִּמְיד הַחֲפִץ חָסֵד וּמְרֻבָּה לְהִיטִּיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאָלִי
וּפּוֹרִי, יְדַעְתִּי יְהֹוָה יְדַעְתִּי, כִּי אַנְיָ בָּעָצְמִי הַחַבְּרָה
וְהַפּוֹשָׁע אָפְלוּ בְּהַמְּקוֹרוֹת שְׁנוֹדְמָנוּ לִי בְשׁוֹגָג, כִּי לֹא
שְׁמַרְתִּי אֶת הַמְּחַשְּׁבָה בְּלָל. וְהַרְתָּתִי בַּיּוֹם, עַד
שְׁבָאתִי לִידֵי טָמֵאָה בְּלִילָה, וּעַל יָדֵי וְהַקְּלָקְלָתִי מִהָּ
שְׁקָלְקָלָתִי, וּגְרַמְתִּי מִהָּ שְׁגָרְמָתִי וּשְׁחַתְּתִי מִהָּ
שְׁשַׁחְתָּתִי: אוֹי, אוֹי, אוֹיָה עַל נֶפֶשִׁי, אוֹי לְנֶפֶשִׁי,
כִּי גַּמְלִתִי לִי רָעה. מָה אָמַר, מָה אָדָבָר, מָה
אָצְטָדָק. מָה אָמַר, מָה אָדָבָר, מָה אָצְטָדָק. הָאַלְדִּים
מְצִיאָה אֶת עָנוֹנִי. הַנְּגִינָה לְפָנֵיךְ בְּאַשְׁמָה רְבָה, הַנְּגִינָה לְפָנֵיךְ
מְלָא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מְלָא טְנוּפִים וּלְכָלִוכִים, מְלָא
תוּעֲבּוֹת רְעוֹת, וְאֵין שָׁום לְשׁוֹן בְּעַולְם שָׁאוּכָל
לְכָנּוֹת בּוּ עֹצָם הַרְחַמָּנוֹת שְׁיִשׁ עַלִי, כִּי רָע וּמָר כִּי
גַּע עַד הַנֶּפֶשׁ. מָר לִי מַאֲדָר אָבִי שְׁבָשָׁמִים, מָר לִי

תקון חפלה הכללי כב

מֵאָרֶבֶן בְּלַי הָעוֹלָמִים. רָאָה אֲנָחָתִי וְאֲנוֹקָתִי, כִּי
נְפָשִׁי מְרָה לִי מֵאָרֶבֶן, עַד אֲשֶׁר אַיִלְיָה יָזְעַ אַיִלְיָה אַנְיָה
יָכֹל לְחִיּוֹת מְעוֹצָם מְרִירֹות נְפָשִׁי, אֲשֶׁר עַד גְּבָרִי
שְׁמָיִם גְּגַעַת. כִּי קָצְתִּי בְּחִיאִי, לְפָה לִי חַיִים בְּאַלְהָה,
חַיִים מְרִים וּמְרוֹזִים מְמֻתִּים, אֲתָה גְּבָעָת בּוּסִים
הַתְּרֻעָלָה שְׁתִיתָה, מִצְיָתָה, נְפָשִׁי. רָבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָמִים!
אֲתָה לְבָדֶר גְּדַעַת רְבִוי וּעֲזָם הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים,
הַעֲצִים וּהַגּוֹרָאִים, שְׁגַעֲשִׁים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל
הָעוֹלָמָה. וְעַתָּה אַיִלְיָה אָכְלָה לְתַקּוֹן זֹאת, וּבְמַה זָּוֶה
נָעַר בְּמַנוֹנִי לְתַקּוֹן אֲתָה אֲשֶׁר שְׁחַתָּהִי, אֲךָ אָפָעַל פִּי
כֵּן גְּדַעַתִּי, וְאַנְיָה מַאֲמִין בְּאַמְנָה שְׁלָמָה, כִּי אֵין שָׁוֹם
יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם בְּכָלָל. וְעַדְנוּ יִשְׂרָאֵל לִי תְּקוֹהָ וּבְרוּן לֹא
אָכְבָה תְּחִלָּתִי מִיהִוָּה, כִּי חָסְדִי יִהְיוֹה כִּי לֹא תְּמַנוּ
כִּי לֹא בָּלוּ רְחַמְּמוֹן:

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ, יִהְיוֹה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי,
אֱלֹהִי אֲבָרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, אֱלֹהִי
בְּלַי הַצְדִיקִים וְהַחֲסִידִים הַאֲמֹתִים, וְאֱלֹהִי בְּלַי
יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהִי הַרְאָשׁוֹנִים וְהַאֲחַרְזִים. שְׁתַרְחָם עַל-

כד תקון חפלה הכללי

ויתעשה זאת אשר בחקיד אלך ואת משפטיך
אשמור, ותכבד את זצורי להשתעבר לך, ותגער
ביהצץ הרע ותגרשו ממנה מעטה ועד עולם.
ותשمرני ותצילני ותפלני מעטה מפל מני
הרהורים רעים וממחשבות רעות ומפגנן הראות
ומפגנים הדبور, ותצילני מעטה מפל מני פגנ
הברית שבעולם, במחשכה דבור ומעשה, ותיה
עפי תמיד ותשمرני ותצילני מפקרה, בין ביום ובין
בלילה, מעטה ועד עולם:

אבינו, מלך אל חי וקיים, גואל חזק, שטחתי
אליך בפי. הצל הצל, הושעה הושעה,
הצל ל Kohanim למות, הצל נרדף ותיב פמוני, הצלני
מן השאול תחריות. תן לי תקווה ולא אובה, חם
ישולם, כי מה בצע בדמי, ברוךתי אל שחת, היודך
עלך, הנגיד אמתה. רלו עני לפומות, יהוה עשה
לי, ערבני, ערוב עבדך לטוב, אל יעשנני ידים, כי
אין לי שום כח אלא בפי, אין לי שום מנוס ו מבטח,
כי אם עלייך לבר, על חסידך העזומים לבר, על

תקון הַכְלָלִי כה

רחמיך הָגָדָלִים, על חֶמְלָתְךָ האמתית, על חַנִינָותיך הנצחיות, ועל בה וווכות האידיקום, שישמרו את הַבָּרוּת בְּתַכְלִית הַשְׁלָמָות, שאין שלומות אחריו. בהם פָמְכָתֵי יְתָדֹתִי, בהם אֲשָׁעָנוּ וְאָסְפָנָה, בְּזָכוֹתָם וְלָחֶם אֲבָטָח וְאֲקָוָה, כי לא תַּעֲבֵר נְפָשֵׁי לְשָׁאוֹל, לא תַּמַּן חַסִידָךְ לְרָאֹות שְׁחָתָה, אהה יהוה מֶלֶטְנוּ! אהה יהוה פָרְנָא! ראה מְסֻפָּן בָּמוֹנִי טוֹרֵף בְּלֵב יְמִים. תְּהִזֵּם אֶל פְּהָזָם קֹרָא לְקוֹל צָנוֹרִיךְ, בֶּל מְשָׁבְרִיךְ וְגַלְיָךְ עַל עַבְרוֹן, צָוד צָדוֹנִי בְּצָפֹר, אִיבֵּי חָנָם. צָמַתו בְּבֹר תֵּי וַיְדוֹ אַבְנָן בֵּי. צָפוּ מִים עַל רַאשֵּׁי, אִמְרָתִי גְּנוּרָתִי. קָרָאתִי שְׁמָךְ יהוָה, מְבֹר תְּחִתּוֹתָה. קָרָאתִי שְׁמָךְ יהוָה, מְבֹר תְּחִתּוֹתָה.

רְבָזָנוּ שֶׁל עָולִים! רְבָזָנוּ שֶׁל עָולִים! מֶלֶא רָחֲמִים,
מֶלֶא חֶסֶד חַנָּם מֶלֶא חַנִינָות, מֶלֶא
רָחֲמָנוֹת, מֶלֶא טֹב, מֶלֶא רָצֹן. בָּבָר קָבְלָנוּ עַלְינוּ
לְקָרְיאָא אֶלְיךָ תְּמִיד, וְהַגְּנִי מִקְּמִים קָבְלָתָנוּ, וְהַגְּנִי קֹרָא
אֶלְיךָ מִפְּקוּדָה שֶׁפֶל כֹּה מִפְּקוּדָות מִגְּנִים בְּאַלְהָה.

כ' תקון חפלה הכללי

מפעמקים קראתיה, יהוה, מעמקי עמקים, מן הפה
קראתי יה עני בפה רביה יה. ואם בעוננוינו הרבים
ירכנו למקומות שירדן. וירכנו עבשוי בעקבות
משיחא למקומות נזיכים ושללים מאד מאד,
שלא ירדו ישראל לתוכם מיעולם, כמו שבתוב:
ותרד פלאים, אין מנוח לה. אף על פי כן אין אני
מייאשים עצמוני, חם ושלום, בשום אופן בעולם
כלל. כי כבר הבתוחתנו להשיכנו ממציאות ים, כמו
שבתוב: אמר ארני מבחן אישיב מאצלות ים, כמו
ים. וכחיב: ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם לא
מאסחים ולא געלחים לכלותם להפר בריתם אתם
כי אני יהוה אליהם.

רבותנו של עולם! פתח פיך לאלים במוני, ותשלה
לי דבריהם ממעון קדרשך מן השמים,
באופן שאוכל לנצח אותה, לרצות ולפיכים אותה,
שתקבל ברחמייך הרבים ובחסדייך העצומים את
אלך העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניה, אבלו
אמרים דוד המלך, עליו השלום בעצמו. ואף על פי

תקון חכללי כו

שאיי יודע לבונ שום פונה מהפנות העצומות
והנראות שיש באלו העשרה מומרים, יהי רצון
מלפניך, יהוה אלתי ואלתי אבוני שתהא חסינה
לפניה האמירה בפה לך, כאלו השגתי ובונתי כל
הסודות והפנות שיש בהם, ויהיו אמריו לרצון לפני
ארון כל, והנני משליך יהבי עלה, והנני מקשר
עצמיו, לכל הצדיקים האמתיים שבדורינו ולכל
הצדיקים האמתיים, שכני עפר, קדושים אשר
בארץ הארץ, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נובע
מקור חכמה, רבנו ג' נח נחמן מאומן זכותו
גנו עליונה, Amen. ועל הדעת ועל פניהם אמרתי כל
אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזהה
לעוור ולגלוות כל העשרה מני נגינה שאמר בhem
ספר תהלים. שהם: שיר פשוט, בפול, משלש,
מרבע, שם כלולים בשמה המירה, הנדרול
והקדוש. ובזכות כלו השמי שמות הקדושים
האל במלואם שהם: "אל אללים" (בזה): אל"ף
למ"ד, אל"ף למד ה"י יוד מ"מ, שם

כח תקון חפלה הקלי

עלים במספר תפ"ה במספר תהלים. בכך אלו השמות טובני להוציא כל הטיפות קרי לבטלה מבטן הקלה שבלעם, אשר מס' שמה עם האותיות עליה תפ"ה שהיא בקהלת בוגר קדושת ספר תהלים, ובכך אלו העשרה מזמורית תהלים עוזר שני שמות הקודושים "אל אליהם", ותהרוג ותשבר ותכני, ותעקר ותכל ותבטל את הקלה הזאת שבלעם, ותカリ אורה להפליט כל הטיפות הקדושות מבטנה וקרבתה, ותמחה שמה זכרה מן העולם, ותקיים מקרה שכתוב: חיל בלע ויקאננו מבטנו ירושנו אל. ותהרוג כל הקלות שגנרו על ידי אלו הטיפות, ותוציא ותגוז מהם היהות דקדשה, וכל העיצוצות הקדשות שבלעו על ידי פנים חטא זה, כולם תוציאם, ותחרור ותקבעם בקדשה, שנית ותווננו לקבל עליינו על מלכות שמים באבבה תמיד, ונופה לעסך כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, ואופן שנופה לבורא גופים וכליים קודושים לכל הנשמות ראיין

תקון חפלה הכללי כת

ערטיליאין על ידי עונותינו הרבים, על ידי פנים הטעות קרי שיצאו ממען לבטלה.

רבותנו של עולם! אמץ כח ורב אונים. עשה מה שתעשה ברוחם הרבהם. באפן שנובה

לתקן פנים חברית, פנים טפי המה, בין מה שפנמנע בוה בשוגג, בין במודע, בין *ס' יש על כבוי סודות ימואו זה ובודות כדיין מה שישון פה, באונס, בין ברצון, על הפל עדיק וסוד עולם. רבנו ניחק מה מثال ותסלח לי, אלה סליחות, חנון המרפא רקשה בשbill לובא הנה להשתתף על קבר חזיר האמת פרושים תה. אשר הפנים בשלמות בחיננו הביטינו בתמי קדושים לעמוד בוכות הצדים הקדושים אמר עזרא פלה מה. שבא על אשר בארץ מה. ומחל קבורי קדושים נמנ פרושה לצקה ונאמר אלו העשרה קפיטל לי, וסלח לי, וכפר לי על תהלים והנה עשתי מה שמטול כל החתאים והעונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתתי לפניו ברמ"ח איברי ושם"ה גדי, במחשבתך, דבור מעשה. ובCHASE חושים ובשאר בחות הגוף,

ובפרט מה שחתאתה ופשעתה ובגמთה נגרך בפניהם הברית, שהוא כלל כל התורה בלה, והרע בעיניך עשייתך מגורי עד היום הזה. על הכל תמלת ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותملא כל השמות שגמთ בשםך הנורא. הרבה בבנסני מעוני ומחתאתה טהרני, תחתאנני באזוב ואטהר, תכבנסי, ומשלג אלכין, תשמעני שישון ושמחה, תגלה עצמות דרכך, הספר פגיך מחתאי, וכל עונותך מחה. מה פשעי למענה, באמור: אני אנקה, הוא מוחה פשעך למענה, וחתאתך לא אוכור.

וְתִמְלָא עלי ברחים, ותהי בعروgi תמיד בוכות וכמ האדיקים האמתים ותשמרי ותצילני חסיד, ותנו לי פה להתגבר על יצרי ולכוף ולשבור את פאותי, ולא אפוג עוד מה שגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכיסלה. אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבתיחתנו, שוגם על זה מועל תפלה ובקשה להנצל להבא, ברחמייך האמתיים, מן היוצר הרע ובת

תקון הקללי לא תפללה

דיללה*. ורחים עלי, ותן לי בכה וגבורה מאותה,
שאזבה לחתגיר ולכבות אָת *הס יטה על קבוץ הקומות
יממר זה: ובפרט על פקם צוין בקרוש מותה. עירני בונות
ברחמייך לברשו ולטלקו גדריים התנויות פה.
ולבטלו מעלי לנמרי מעטה ועד עולם, כי כבר
כלו ביגון תי, ושנותי באנחה בשל בעוני כהוי,
ועצמי עישו, עד אשר בשל בכה הסבל. רחם עלי,
אבי, אב הרחמן, רחם עלי, שומע תפלה. חום
וחמל עלי, שומע עצקה, שומע אנחה. שומע
אנקה. רחם רחם, האל הצל, הושעה הושעה! אל
ייפול דמי ארצה לפנק, אל תתן לשחת נפש,
האלני מדמים אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני
אדקתה. חוסה עלי ברוב רחמייך, ברוב חסדייך, יהמו
נא מעיך וחניתיך על עלבוב נפש במוני, על נרדף
במוני, על מלךך בחרטאים במוני, על חסר דעה,
חסר עצה במוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד
רעוני צופיות דלו עני למורום, עוזר נא, הושעה
נא, חום וחמל נא עלי, והושעננו לשוב אלקיך

לב תקון חפלה הכללי

ברשותה שלמה, באמות ובלב שלם, ואופה להיות
המיד בראזונך הטוב מעטה ועד עולם. בחסוך
תניין, ואשمرة עדות פיה, לב טהור ברא לי אלהים
וروح נכון חדש בקרבי;

ובכן, יהי רצון מלפני, יהוה אלהינו ואלקי
אבותינו, ארון השמחה והחרוה, אשר
לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שבחותוב:
הוז ותדר לפנוי, עז וחדרה במקומו, שתעוזני
ברחמים העזומים, ותוגני להזות בשמחה תמיד,
משמח נפשות עגומים, שמח נפש האמללה מוד,
העליבה מאור, העיפה והצמאה והרעבה אליך
מוד, הסר מפני יגון ואננה, שמח נפש עבדך, כי
אליך, יהוה, נפשי אשא. תודיעני אורח חיים שבעו
שמחות את פניה, געמות בימינך נצח. השיבה לי
ישzon ישעה, ורוח נריבת הסמכני. שבעני מטובה,
ושמח נפשי בישועה, ותדר לבני לעברך באמות.
עורה כבודי, עורה הנבל ובגור, אערה שחר. זבני
לכל העשרה מיין נגינה דקנדשה, שהם מכניעים

תקון הקללי לתפלה

ומתקנים פגם הבירית, כאמור: אברך את יהוה אשר יעצמי, אף לילות יסורי בלילה. לדוד משכלי, אשר נשוי פשע בסוי חטאה. בית זהן נחלת אבות, ומיהודה אשה מישבלת. יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שורה עמי, תפלה לאל חי. למונצח אל תשחת לדוד מכתם בשלוח שיאל וישמרו אתה הבית להמתו. אוצרה נגנתי בלילה עם לבבי אשיך ויחפש רוחי, היאל תפלו מפל מלחה, אם יש טעם ביריר חלומות. פן תפנו לאחים הוזד ישותך לאכורי. ולא אמר, איה אלה עשי הנזון ומרות בלילה שקר החן והבל היופי, אשה יראת יהוה היא תרહל: ונאמר: הלויה הלו אל בקדשו הלווה ברקיע עוז: הלויה בגבורתו הלווה כרב גדרו: הלויה בתקע שופר הלווה בגבל וכגבור: הלויה בתף ומחול הלווה במגינים ועגב: הלויה באצלצלי שמע הלווה באצלצלי תרוועה: כל הנשמה תרહל יה הלויה:

לד תקון הכללי חפלה

רְבָזֹנוּ שֶׁל עַוְלָם! תִּקְעַ בְּשׂוֹפֵר גָּדוֹל לְחִרּוֹתָנוּ,
וְשָׁאָגָם לְקַבֵּץ גָּלְיוֹתָנוּ וְקַרְבָּ פּוֹוִינָנוּ מִבֵּין
הַגּוֹסִים, וְנִפְצֹצְתָּנוּ כְּנָס מִירְבֵּתִי אָרֶץ: וְקַבֵּץ גְּדָחָנִינוּ
יחֶד מַאֲרֶבֶע בְּנֶפֶת הָאָרֶץ לְאָרֶצָּנוּ. וְקַעַם בְּנוּ מַקְרָא
שְׁבָתוֹב: וְשָׁב יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ אֶת שְׁבוֹתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב
וְקַבֵּץ מִכֶּל הַעֲמִים, אֲשֶׁר הַפִּיצָּךְ יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ
שְׁמָה. אֲםִם יְהֹוָה גְּדָחָ בְּקַצְחָה הַשְּׁמִים, מִשֵּׁם וְקַבֵּץ
יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ וּמִשֵּׁם יְקַחַת. וְהַבִּיאָךְ יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ אֶל
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יַרְשֵׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וַיַּרְשֵׁתָה וְהִיטְבָּה,
וְעַרְבֵּךְ מַאֲבָתִיךְ: וּנְאָמָר: נָאָם יְהֹוָה אֱלֹהִים, מַקְבֵּץ
גְּדוּלָה יִשְׂרָאֵל, עוֹד אַקְבֵּץ עַלְיוֹ לְנִקְבָּצִיּוֹ: וּנְאָמָר:
בּוֹנֶה יְרוּשָׁלָם יְהֹוָה, גְּדוּלָה יִשְׂרָאֵל יַכְנֵם. וְהַמְּהֻרָה
וְתְּחִישׁ לְנֶאֱלָנָה, וְתְּבִיא לְנוּ אֶת מִשֵּׁיחַ צְדָקָה, וְתְּבִנָה
אֶת בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתְּפִאָרְתָּנוּ, וְהַבִּיאָנוּ לֶצְיוֹן עִירָה
בְּרֶגֶה, וְלִירוּשָׁלָם בֵּית מִקְדָּשׁ בְּשִׁמְחַת עַוְלָם. בַּמוֹ
שְׁבָתוֹב: וְפִדְיוּ יְהֹוָה יִשְׁוּבּוּן, וּבָאו צַיּוֹן בְּרֶגֶה,
וְשִׁמְחַת עַוְלָם עַל רָאֵשָׁם, שְׁזוֹן וְשִׁמְחַה יִשְׁגַּנוּ,

תקון תפלת הקלי לה

ונסו גון ואנחתה: ונאמר: כי בשמחה תצאנו, ובשלום
תוובלון, החרים והגבאות יפיצו לנו פניכם רינה, ובכל
עצי השירה ימיחאו כף. ונאמר: כי נחם יהוה ציון,
נחם כל חרבתיה, וישם מךברה בעדרו וערבתה בנן
יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תזרה וקול זמרה.
שמחה ביהוה ונילו צדיקים, ותרגינו כל ישורי לב:
אור ורוע לאזידיק, ולישורי לב שמחה: שמחו צדיקים
ביהוה, והוזרו לזכר קרשׁו אמן נצח סלה ועד.

וاث התפלה מצאנו באחתחת הכתבים, והוא מעט הכמה
ורב האזכור:

רבותנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות,
אנית לעלה, לעלה מון כלל, ולית לעלה
מנה. דלית מהשבה תפיסא ברך כלל, ולך דומיה
תלה, ומורומים על כל ברכה ותלה, אותך אדרש,
אותך אבקשׁ, שתחתר חתירה, דרך קבועה מאתקה,
דרך כל העולמות, עד ההשתלשות שלו, במקום

לו תקון הכללי חפלה

שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יורע תעלומות.
ובדרך נתיב הנה פאר עלי אורח, להחוויני
ברתשותה שלמה לפניו באמת, כפי רצונך באמת,
כפי רצון מבחר חבראים, לבלי לחשב במחשבת
שום מחשבת חיין, ישות מחשבה ובכלול, שהוא
נגיד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות
וקדושות בעבורך באמת, בהשגתך וברורתך. הט
לפי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת.
וממצולות ים תוציאני לאור גדור חיש קל מהרה,
תשיעת יהוה כהרף עין, "לאור באור החיים" כל
ימי חייתי על פני האדמה. ואזפה לחדש נסורי,
הימים שעברו בחשך, להחוויים אל הקדשה. ותהי
יצאתי מן העולם ביבאת, בלי חטא. ואזפה לחוזה
בignum יהוה ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד. אמן
נצח סלה וער:

סיפור נס הפתק

מרבי נחכו מברסלב זיע"א

כפי ששמענווהו מפי

הבעל הפתק

רבי ישעאל בער אודסר זיע"א

המעשה היה בשנת תרפ"ב,
וששימים שנה היה למורי
בсад. רק הילדים שלי ספרתי להם
הענין; ונספּנו היו אחדים ייחידי סגלה,
שהיו צדיקים קדושים ותבירים שלי,
אני ספרתי להם, והם קבלו את זה.
איך אפשר לקלל את זה?, זה למעלה
למעלה מון הטבע, והם קבלו את זה.

הענין היה, אני מכרח לספר
בקצור, תמצית, היה מעשה
זה: אני נכשלתי. נכשלתי ונפלתי. זה

לה תקון נס הפטק הקלי

היה ביום שבעה-עשר בתומו. זה צום חמוץ של ארבע תעניתים, לפני תשעה באב וזמן מחרבו, ואני חייב רגיל להתענות בכל התענייתם, בכל שני וחמשי, בכל ערב-ראש-חודש, וכן-כפنو אני עשייתי תענית בכל יום ויום: מלחמות לילה עד אחריו הפטלה לא טעםתי אפילו מים, כמו שנחג מורי הקדוש רבינו ישעאל קארדונער. ובימים שבעה-עשר בתומו נפלתי ונכשלתי.

היה נדמה לי שאני מראגש לא טוב, שאני מכרח לבטל את התענית. על-כל-פנים, יהיה איך שיהיה, אני מתביש בספר הכל, ואני על-כל-פנים נכשלתי. ירידה. ירדתי ירידה גדולה, ואכלתי בפרק במאב בזה. וזה היה

תקון נם הפטק **הכָּלְלִי** לט

מעיק עלי, והיה לי צער גדול, ונפלתי
לעצבות כזו, שהיה פחד; כל מי שהיה
מסתכל עלי, היה נופל עליו פחד, מזה
שלא עשייתי תענית.

וְהַם בולם היו מתנגדים, ואמרו שזו
הסוף של ברסלב, שסוף-כל-
סוף הם נעשים משגעים. הם אמרו,
שהאני עשייתי משגעה. אני הייתי תמיד
בשםחה, פתאום כל השבע, يوم
ראשון, שני, שלישי, רביעי. על-כל-
פניהם, אני היה לי צער גדול, ונמס-פן לא
יכלתי לעבוד את השם. הייתי בחשד
ובצער גדול ובעצבות כזו, ממוש במו
ש יוצא מנו הדעת. **וְהַם** בולם שמהו
ואמרו: זה הסוף של חסידי ברסלב!

מ תקון הכללי נם הפתק

או התפלلتני להשם, שירחם עלי
ויעזיא אותו מזה, ושהני גורם
בזה בזיהו וחלול השם לברסלב. או
נכנס לי במחשבתי מחשבה פקיפה,
כמו שאחד עומד ואומר לי דברים:
''תפניש לחדר שלך'', ושם קיה לי ארונו,
''תפתח את הארון ותוציא איזה ספר
שהוא. לא תכון שום דבר! תקח את
היד על ספר ותוציא אותו, ותפתח
אותו, ותפתח אותו איפה שפתחת,
ושם, תמצא רפואה לנפשך!''

היתה לי מחשبة פקיפה בזאת.
או אמרתי: מה אני יכול
להפסיק? אני נכנס לחדר ואני дела
את זה! נכנסתי לחדר, ופתחתי את
הארון, והוציאתי ספר ופתחתי אותו,

תָּקוֹן נֶם הַפְּתָק הַכְּלִיל

וְהִיא שָׁם זו הַחֲתִיכָת-נֵיר בְּתוֹךְ הַסְּפָר. אַנְיַ לֹא שְׁמַתִּי לְבָב לְנֵיר, מִהְנֵיר יְהִיא לִי רְפּוֹאָה?! אָז קָרָאתִי הַמְּלָכָה אַיִּפה שְׁפִתְחָתִי, אָוְלִי אַנְיַ אָמַצָּא שָׁם דְּבוּרִים פְּאַלְהָ, שָׁהָם יַעֲזַרְוּ לִי. אָז קָרָאתִי, וְזֹה הַחִיה אֲוֹתִי. אָבֶל בְּשִׁגְמָרָתִי, חִזְרָה הַמְּחָלָה בְּמוֹ שְׁחִיתָה. אָז נִפְלָתִי בְּדִעָתִי. חִשְׁבָּתִי, חִסְּרָה וְשִׁלּוּם, שָׁאַיְן לִי שָׁוָם תְּקוֹמָה, שָׁוָם תְּקַנָּה. אָז רָצִיתִי לְמַחְזִיר אֶת הַסְּפָר עַל מָקוֹמוֹ.

טָרַם שְׁסִגְרָתִי אֶת הַסְּפָר, הַבְּחִנָּתִי שִׁישׁ פָּה שׂוֹרוֹת בְּתוּבֹת, וְהַתְּמִלְתִּי לְקָרָא. רַק הַתְּמִלְתִּי לְקָרָא, רָאִיתִי שָׁזָה מַעֲשָׂה פָּלָא: מַאֲדָה הִיא קָשָׁה לִי לְרֹצֶת אַלְיךָ, תַּלְמִידִי... תַּכְףָּ, וּבְכָלְלָ, אַנְיַ לֹא יִכְׁלֶל לְסָפָר, אָפְלוּ אָם

מג תקון הכללי נס הפטה

היאני יכול לדבר, מה שהרגשתי בזו
ומה שהAIR לי מה שיש בזו. אי אפשר
לגלות! אי אפשר לספר! אי אפשר
לדבר!

אבל, טוב. התחלתי לקרוא, וקראתי.
אותו פלו, עד הסוף קראתי.
תכל כשרטתי לקרוא, נכנשתי בשמחה
בזאת, שלא בעולם זה רק בעולם
הבא. שמחה בזאת. התחלתי לרך
ולמחאה פנים בגוננים פאלה של שמחה.

והם מהישיבה שמעו. הם ידעו,
שאני כל השבוע בעצבות,
ועכשיו הם שומעים שאני בשמחה
בזאת מרכז. אז הם אמרו: עכשיו
הוא כבר בסדר גמור, הוא כבר, יש
גושפנקא עליו, הוא משגע. הם נכנסו

תקון נם הפטק הקלי מג

לחדר, והווציאו אותו לחצר ועשוי עגול,
כל היישיבה, ואני היתי באמצע
ורקצת. כלם שמרו וכלם התלוצטו
משמעותי: המשגע הוא מרקע! הם עמדו
במה שעotta. הם אמרו: "הוא לא ייעז,
אנחנו יותר עייפים, אנחנו לא יכולים
 לעמוד!" הם הילכו כלם, ואני נשארתי
ורקצת כל הלילה. ואני, מאז הלילה
הזה קיבלתי שם בכל העיר טבריא.
כשאני נכנסתי מהיישיבה לעיר, אז כלם
אמרו-ידעו, שהברסלבר הוא כבר
נעשה משגע.

זהו הפטק, הוא עד לעצמו. רק
לראות את החתימה של ריבנו,
עם הנקודות: ב נח נחמן מאומן, זה
החתימה, זה התגלות חדשה בעולם. כי

מד תקון נם הפתק **הכללי**

רבנו הקדוש מדבר בלאקוטי מורהנו, שיבש שיר פשוט, כפול, משלה ומרבע, שיתגלה לעתיד על ידי מישיכן צדקהנו. ישיתגלה לעתיד, אני לא יודע להגיד פרושים. רבנו הקדוש אמר על המעשיות: מישים יגיד פרוש על המעשיות! גם זה, גס-כו פלא בזה: מישים יגיד. הוא יגלה, שרבענו הוא זה השיר, שהוא יחויר כל העולם להשים יתרחק. כל העולם יתחפה, והוא נעשה מכל הבהמות בני-אדם.

ופה מגלת רבנו, שהוא השרש של האלה, להוצאה כל העולם מהऋשות. הऋשות הם התאותות, והכסף, ותענוגיו עולם הזה. לא צרייכים את הפל, צרייכים לאכל

תָּקוֹן נֵם הַפְּתָקָה הַכְּלִילִי מֵה

חתיכת לֶחֶם. בְּשִׁבֵּיל מֵה כֵּל הַכְּסָף
וְהַבְּנִינִים, כְּשַׁאֲרִיכִים רַק לְאַכֵּל חֲתִיכָת
לֶחֶם? רַבִּי נַחַמּוֹ הוּא הַשְּׁرֵשׁ שָׁלָנוּ וְשָׁלָל
כֵּל הָעוֹלָם. בּוֹ וּבְשָׁמוֹ, גַּנְחָם נַחַמּוֹ
מַאוּמָן, זֶה הַשְּׁרֵשׁ שָׁלָל כֵּל הַתּוֹרָה, שָׁלָל
כֵּל הַבְּרִיאָה, וְזֶה מַסְגָּל לִפְלָל, לְחֹזֶר
בַּתְּשׁוּבָה, וְעַד וְעַד.

זֶה הַפְּתָקָה בָּא לְעוֹלָם עַל-יִדִּי
מִכְשָׁלה, עַל-יִדִּי מִכְשָׁול, כְּמוֹ
שְׁכַתּוֹב: "וַיַּהַפְּשִׁלָּה הַזֹּאת תַּחַת
יְהֹדָה". עַל-יִדִּי המִכְשָׁלה נִעְשִׁים פְּלוֹאות.
בִּפְרַט רְבָנוֹ הַקָּדוֹשׁ, הוּא מַכְנִיס וּמַהְפִּיךְ
כֵּל חָרוֹקִים וְכֵל הַפּוֹשָׁעים וְכֵל
הָעוֹלָם, מַהְפִּיךְ בָּלָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. רַק
דְּבוֹר אֶחָד שָׁלוֹ, הוּא מַנְצִיחַ כֵּל הָעוֹלָם,
וְזֶה מַצְחָק מִהָּם, וּמַבִּינִים שָׁהֶם

מִתְקָוָן תְּקָוָן הַכָּלְלִי

בְּטֻעוֹת. עַל מָה הֵם עוֹבְדִים כָּל-כָּךְ וּרוֹדְפִים כָּל כֵּךְ? בְּשִׁבְיל מָה? בְּשִׁבְיל מַיִם? בְּשִׁבְיל מַה? הַעֲקָר הוּא: גַּנְחָם נְחָמָנוּ. זֶה דָּבָר קָל לְהַגִּיד. וּזֶה, כִּשְׂאוּמָרים גַּנְחָם... אָז מְפִזּוּקִים בְּשִׁરְשָׁשׁ שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה וּשֶׁל כָּל הַאֲצִיקִים; נְכָנָסִים בָּעוֹלָם אַחֲרָה, רַק כִּשְׁמַפְּצִירִים שֶׁם רַבְנָנוּ רַבִּי נְחָמָנוּ. בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּחַתִּימָה בְּפִטְקָה הַזֹּה, גַּנְחָם נְחָמָנוּ מְאוֹמָנוּ. זֶה צָרִיךְ לְהִיוֹת בְּכָל מֶקוּם, בְּכָל חָנוֹת, בְּכָל בֵּית, בְּכָל הַעוֹלָם. אָז הֵם יִזְעַו שְׁהָם בְּהַמּוֹת, וְהִיא מִתְהַפֵּךְ לְהִיוֹת אָדָם.

בְּכָל אָדָם יִשְׁתּוֹב. וְזֶה הַטוֹּב, אָף-
עַל-פִּי שֶׁהוּא מַעֲט מִאֵד, אָבֶל
זֶה יִשְׁתּוֹב לוֹ פָּמָן לְהַפְּךְ אֶת הָאָדָם. הַטוֹּב

תקון נם הפתק **הכללי** מו

שִׁישׁ בּוֹ, יִשׁ בּוֹ כְּתָ. רַבְנָנוּ הַקָּדוֹשׁ גָּלָה,
שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד, בְּכָל אֶחָד יִשׁ נְקָדָה
טוֹבָה בָּזָאת, שְׁאֵין בְּחִבָּרוֹ.

קצת דברים מוקלטים

של "בעל הפטק"
רבי ישראל בער אודסר זיע"א
על מעלה
השיר חדש והפטק

...אנחנו שומעים רואים שזה לעלה
מן הטבע, יש מאין! ... פלא כזו עוד לא
היה בעולם ... חתימה כזו, חתימה כזו
שומ צדיק לא חתום חתימה כזו את
ה"פישוט, כפול, משולש, מרובע".

... רק להגיג בפה השם הזה: **"גַּנְחָמָן מַאוּמָן"**, זה ממתקיק כל הצרות
וכל הדינים וכל העוונות וכל הכפירות,
הכל! הוא מהפץ הכל, אשרי
המאמין....

תקון נִנְחַט נִחְפֹּן מָאוּמָן הַכְּלָלִי מט

...**נִיגּוֹן עֲולָמִי גַּנְחַט נִחְמָמָן נִחְמָנוּ מָאוּמָן**
ומצואה גודלה להיות בשמחה תמיד! כל
העולם שוררים את זה, כל העולם
אפילו גויים משוררים את זה. הוא
מחיה הוא מחדש הוא מתקן כל
ישראל....

...**גַּנְחַט נִחְמָמָן מָאוּמָן**, ברוך ה' יש
כבר בעולם גַּנְחַט ! מה שזה, עוד לא
יודעים כלום, כל העולם לא יודעים
כלום! מה זה **גַּנְחַט נִחְמָמָן מָאוּמָן**
היא עכשו אצליכי...

...זה הפטק, הוא מפתח של הגאולה,
כי זה נגלה! חדש! סוד העולם, ריבינו
הקדוש גילה, בזה הפטק...

...בשם זה מרמז כל מה שעובר על
כל אחד מישראל והוא מהפץ הכל

נִתְקוֹן נֵנֶחָ נַחֲמָ מַאוּמָן הַכְּלָלִי

לטوب... אם סובללים? תיכף נִנְחָ נַחֲמָ
נַחֲמָן מַאוּמָן!... והוא מהפך הכל!

...התגלות חדש, מה שכותב בזוהר,
שלעתה יתגלה שיר של חסד, פשוט,
כפול, משולש, מרובע, ועל ידי זה
יחזיר, יחזיר כל העולם לה' יתרדך
لتורה ויהיה עולם חדש, ככה כתוב
בזוהר ופה מגלה רבינו הקדוש, רבינו
הקדוש גם כן, מדבר מזה הזוהר,
בליקוטי מורהין וגם הוא בעצמו, גילתה
על זה. על שיר פשוט, כפול, משולש,
מרובע...

...צריך להביא את כל העולם להפטון,
זה התגלות חדשה. נִנְחָ נַחֲמָ נַחֲמָן
מַאוּמָן זה שיר פשוט, כפול, משולש,
מרובע...

תקון ג נח נחט נחטן מאומן הצללי נא

...וזה עניין, שזה דבר קל להגיד ג נח,
זה עוזר בכל צרה ובכל זמן ובכל
...וטוב להזכיר את השם הזה אז הוא,
הוא נכנס לשורש של הבריאה, לה'
יתברך!...

...כז? זה היה לי רפואה, היה... אמרו
לי "תפתח את הספר ותמצא שם ...
שם תמצא רפואה לנפשך" והרפואה
נמשכת כל ימי חיי... קיבלתי מכח,
תיכף לקחתني את הפטק ונוטטל הכל
ונעשה שמח...

...לא ידענו, לא דובר בשום ספר מזוה,
מן ג נח, רק רבינו הקדוש בעצמו, כתב
את זה, עם נקודות בפטק, כו ג נח נחט
נחטן מאומן, הוא בעצמו, זה השיר
שיחזיר כל העולם לה' יתברך...

נִכְנָשׁוּן נִכְחַמְמָן מַאוֹמָן הַכְּלָלִי

...ופה רואים בפירוש בבירור, בבירור
גמר שרבינו הקדוש מגלה כאן, שכל
הגאולה, תוליה, תלوية בו! כי הוא זה!
הוא בעצמו זה השיר שיתגלה לעתיד!
ג, עם נקודות. **נִכְנָשׁוּן נִכְחַמְמָן מַאוֹמָן...**
...**נִכְנָשׁוּן נִכְחַמְמָן מַאוֹמָן** והוא ממתק
כל הצרות וכל הדינים!

...מדוע לא חמש? מדוע לא שלוש? רק
ארבעה! זה פשוט, כפול, משולש, מרובע,
זה הניגון שיתגנו לעתיד על-ידי מישיח
צדיקינו, לתקן העולם וזה השיר, הוא
מגלה כאן במכותב הזה שהוא זה
השיר, שהוא השיר פשוט, כפול,
משולש, מרובע, **נִכְנָשׁוּן נִכְחַמְמָן מַאוֹמָן!**
...זה מרמז בזה המכותב **נִכְנָשׁוּן נִכְחַמְמָן...**
הוא הגאולה, זה השיר שיתגנו, וזה

תקון ג נח נחם נחמן מאומן הצללי ג

שיר של חסד שיתגנו לעתיד, הוא זה
השיר...

...יהיה בכל מקום ובכל הרחובות ובכל
מקום, יזמרו **ג נח נחם נחמן מאומן** זה הניגון...

...הפטק זה משיח, הוא מזכיר אותנו
שיש משיח...

...הוא יתקן כל העולם עם השם שלו **ג**
נח מספיק לכל העולם ג נח נחם נחמן מאומן ...

...אפילו דבר אחד של רבינו זה
כלליות כל התורה וכל ישראל וכל
הרפואות וכל היושעות...

ג נח נחם נחמן מאומן!ומי שאומר
את זה? הוא מחזיק, הוא נכנס
בשורש של הבריאה, בהשורש של

נד תקון ג נח נחמן מאומן הקללי

כל התורה, של כל הבריאה!..

...זה עיקר הגאולה ג נח נחמן נחמן
מאומן בזזה עיקר הגאולה זה מסוגל
לכל אחד בכלל ובפרט, כל אחד
שיתפלל ויגיד בפה זכות רבינו
הקדוש יגן علينا על כל ישראל זכות
זכות ג נח נחמן נחמן מאומן...

... ג נח! וגם כן יש בו אוט, עשרה
אותיות, זה עשרה מיני נגינה שגילה על
תיקו, על תיקו הכללי על פgam
הברית, זה עשרה אותיות, זה העשרה
מיני נגינה והשיר פשוט, כפול, משולש,
מרובע, ביחד! כן...

...ופה בהפתק מגלה רבינו בפירוש,
בבירור גמור, לכל העולם ג נח נחמן
נחמן מאומן, שאני הוא זה השיר! בואו

תקון ג נח נחם נחמן מאומן הצללי נה

אלי ותהייה עשה אדם, תצא מבהמה לאדם! זה שורש של כל הבריאה, של התורה, של הכל, זה שורש של הכל, שורש התורה ושורש כל הבריאה ושורש נפשינו ושורש הכל, שורש כל הצדיקים וכל התורה, רק בזה הדיבור, ג נח, בזה כולל ג נח נחם נחמן מאומן! בזה, אז אנחנו נכנסים, מוקשרים להשורש, של כל הבריאה, כן. ונעשה עניינים פלאים וזה מסוגל אם נעשה תיקון באדם, אם האדם מתקן את עצמו, אז נעשה עניינים אחרים מהכسف ומההתאות, יוצאים מההתאות ומההעברות ונכנסים להשורש, זה השורש של כל הבריאה, אם אומרים רק זה השם, בזה כולל כל התורה וכל

נִי תְּקוֹן גַּנְחָם נְחָמָן מְאוּמָן הַכְּלָלִי

הבריאה וכל בני אדם, רק בזזה גַּנְחָם
גַּנְחָם נְחָמָן מְאוּמָן!

... גַּנְחָם גַּנְחָם נְחָמָן מְאוּמָן? מהפץ את
הכל לטובה!

... הפתק, הוא כולם פלא, מה שאי
אפשר להשיג...

... הוא השורש של הגאולה, הוא
השורש של כל נפשות ישראל והוא
כלליות כל התורה וכל הצדיקים שהיו
מיום בריאות העולם! הוא משה ר宾ו,
הוא אברהם יצחק יעקב! הוא כל...
הוא כל הצדיקים! ... בחירות הבריאה!

... ועכשו יש כבר גַּנְחָם גַּנְחָם
מְאוּמָן! גַּנְחָם גַּנְחָם נְחָמָן זהו כל
התורה כולה וכל החכמות שבעולם,
כל, הכל!..

תיקון ג נח נחם נחמן מאומן הכללי נ

...הוא גילה טיפה מן הימים מעניין
גדולתו שהוא יכול לעזור לנו, אנחנו
חולמים כאלה שאנו מזיקים ונחננו
צריכים להרופה ההכי גדול שבעולם
והרופא כזה שהוא יכול לרפאות
אונתנו, זה רק ר宾ינו, רבינו הקדוש
רבי נחמן ר宾ינו הקדוש אמר "אני נהר
המטהר מכל כתמיים" כתמים כאלה
שיש לנו מי יכול לנוקות רק... **ג נח נחם
נחמן מאומן** ...

...כל העולם יבואו למשיח "תן לי
תיקון! אני רוצה תיקון!" תיקון!
ਮוכנים ליתן תיקף יש כבר ליקוטי
מוחר"ן כולם יש להם תיקון. אני? אני?
ג נח נחם נחמן מאומן ...

...ב נח אז הכל טוב רק **ג נח נחם נחמן**

נה **תקון** ג' נח נחמן מאומן **הכללי**
מאומן זהו הכל כל התורה וכל ישראל
וכל, הכל כל הרפאות וכל הישועות
הכל בדיבור אחד! זה ניגון עולמי!..

... רבינו הקדוש גילת שהוא זה נחמן
אבל מה זה ג' נח נחמן מאומן הוא
גילת את זה עוד לא היה שום התגלות
מזה בעולם עכשו הוא בעצם גילת מי
הוא זה ג' נח נחמן מאומן זה שום
צדיק לא גילת את זה, שום גمرا רק
רבינו הקדוש בעצם הוא גילת את זה
שהוא נחמן ג' נח נחמן מאומן!..

...העיקר הוא ג' נח נחמן מאומן זה
דבר קל להגיד וכשאומרים ג' נח נחמן
נחמן מאומן אז מחזיקים בהשורש של
כל הבריאה ושל כל התורה ושל כל
הצדיקים כן נכensis בעולם אחר רק

תקון ג נח נחט נחפוץ מאומן הצללי נט

כשמזכירים שם רבינו רבי נחמן כמוו
שחתום בחתימה בפתח זהה **ג נח נחט
נחפוץ מאומן...**

...ואיזה שיר ינגנו בחתונתך? שיר פשוט,
כפול, משולש, מרובע, זה השיר שייהי
כשהמسيיח יבוא, שייהי הגן עדן של כל
הצדיקים, בכינור של עיב נימין...

...אנחנו לא יודעים מה זה שזכהינו
בדורות הללו, זכינו לדעת כזה, לדעת
זהה, מהסוד הזה, **ג נח נחט נחפוץ
מאומן יש** הרבה לדבר, אבל אני לא
יכל לדבר!...

אשרי מי שמאמין בה' ובתורה אנחנו
לא מבינים אבל מאמינים, מאמינים
בה' בתורתינו ובתורה, קודם כל רק
מה שמאמינים ומצחירים את השם

ס **תקון** ג נח נחם נחמן מאומן **הכללי**

הקדוש הזה זה ממתיק כל העוונות
וכל הכפירות וכל הנפילות, כן, ומחדש
חדש, הוא עושה אותנו חדש לגמרי!...

ג **נח נחם נחמן מאומן!** בזה תלוי כל
התורה וכל האמונה וכל האמת וכל
האור ...

... אבל לגנות בפירוש שאינו הוא, זה רק
בhaptek זהה!....

... כל העולם, כל הממשלה, לא יודעים
מי אני! אני אודיע לכם עכשו, פה, מי
אני: **אני ג נח נחם נחמן מאומן,** זה
אני!...

